

Wij betreuen het ten zeerste en hopen wel dat hij daar later toe in staat zal gesteld worden.

Een dergelijk werk van blijvende waarde zal zeker zijn weg vinden en hoeft eigenlijk geen aanbeveling. Menig apotheker zal er zijn kennis van de microscopie aanmerkelijk mee verrijken. P. V.

Figures Pharmaceutiques Françaises. — *Notes historiques et Portraits 1803-1953.* — Masson et Co, Editeurs, 120 Boulevard St Germain, Paris, 1953. — 275 pp. — Pr. ing. 3.300 Franse fr.

38 buitentekstplaten met portretten in houtsnede van beroemde Franse apothekers, 6 titelplaten en een aantal vignetten, versieren dit op prachtig papier gedrukte werk dat ter gelegenheid van de 150ste verjaring van de stichting van de Ecole de Pharmacie te Parijs werd uitgegeven en onder de auspiciën van les « Amis de la Faculté de Pharmacie de Paris » de glorie van de Franse Pharmacie bezingt.

Het was inderdaad in 1803 dat Bonaparte een homogeen pharmaceutisch onderwijs in geheel Frankrijk instelde en meteen de drie « Ecoles de Pharmacie » van Parijs, Montpellier en Straatsburg opende. Dit jubileum viel samen met de stichting van de « Société de Pharmacie de Paris » later « Académie de Pharmacie » geworden) en werd verleden jaar te Parijs plechtig herdacht.

Het werk wordt ingeleid door Prof. R. Fabre, deken der Faculté de Pharmacie te Parijs, die ook het werk besluit met een opstel « Le Pharmacies dans la Société » waarin hij hulde brengt aan de veelzijdigheid van de apothekers, die zich op zo verschillende domeinen, als uit deze 38 biographiën blijkt, voor de maatschappij hebben weten verdienstelijk te maken. Na de inleiding komen een viertal korte opstellen, gewijd aan de Pharmaceutische Wetenschappen. Het eerste overziet het pharmaceutisch onderwijs « vóór 1803 » en is van de hand van de bekende historicus der pharmacie Prof. Ch. Bedel. Ere-deken Prof. Radais behandelt daarna het onderwijs sedert 1803, terwijl F. Prévot, de sympathieke president van de « Chambre syndicale des Fabricants de Produits Pharmaceutiques » schrijft over het « Institut de Pharmacotechnie et Pharmacodynamie » (een instelling, die wij in België ten zeerste missen, waar de jonge collega's speciaal worden opgeleid om een rol in de industrie te spelen) en de zeer vereerde O. Baily, voorzitter van de Académie de Pharmacie, ons over dit geleerd genootschap inlicht.

De 38 biographiën die nu volgen zijn alle van verschillende auteurs, de meeste (op 5 na) professoren, die elk een bepaalde verdienstelijke Franse apotheker hebben uitgekozen. Ten slotte 5 lijsten met de namen en data van de apothekers, die lid waren van de Académie des Sciences, de Académie Française, de Académie des Sciences morales et politiques, Académie des Beaux-Arts en de Académie de Médecine.

Het zijn vooral de 38 korte biographiën, die voor de pharmaco-historicus een dankbare bron van gegevens zullen zijn. P. V.

E. O. von LIPPMANN — **Beiträge zur Geschichte der Naturwissenschaften und der Technik. Band II.** — 1953. Verlag Chemie GmbH Weinheim - Bergstrasse. — XII + 357 bladz. — Pr. geb. linnen 21.80 DM.

Wie heeft niet gehoord of gelezen van de beroemde historicus van de suiker-fabricatie E. O. v. Lippmann (1857-1940), de bekende directeur der Suikerraffinerie van Halle, schrijver van vele boeken en van meer dan 250 verhandelingen betreffende de geschiedenis der chemie. Zijn voorname werken over geschiedenis der natuurwetenschappen en der techniek zijn gebundeld in de « Abhandlungen und Vorträge zur Geschichte der Naturwissenschaften » (Band I. Veit & Co, Leipzig 1906 — Band II. Veit & Co, Leipzig 1915) en in de « Beiträge zur Gesch. d. Naturw. u. d. Technik » (Band I. Julius Springer, Berlin 1923) waarvan thans het tweede deel bezorgd werd door zijn zoon Dr med. Richard von Lippmann.

Dit tweede deel omvat 72 in verschillende tijdschriften verstrooide verhandelingen uit de jaren 1923-1940. De stof is in 10 afdelingen verdeeld en behandelt zeer uiteenlopende onderwerpen, waarvan wij er hier enkele noemen: « Technologisches aus dem sumerisch-babylonischen Gilgamesch-Epos » — « Technologisches und Kulturgeschichtliches aus Herodot » — « Zur Geschichte des Alkohols » — « Der böse Geist Barabas, ein Feind der Alchemisten » — « Dante's Schrift „Ueber Meer und Festland“ » — « Alter und Herkunft des Namen „Organische Chemie“ » — « Zur Geschichte der Kristallisation » — « Zur Geschichte der Samenbeizung » — « Ueber vorgeschichtliche Zuckerfunde » — « Urzeugung und Lebenskraft » — « Samuel Hahnemann als Chemiker ».

Twee waardevolle bijvoegsels verhogen de bibliographische waarde van deze band nl. een chronologisch overzicht van alle geschiedkundige werken van O. E. v. Lippmann en een systematische lijst van de in hierboven vier genoemde werken opgenomen historische studies. Een alfabetisch register der eigennamen en geografische namen, alsmede een alfabetisch inhoudsregister verbinden dit alles tot een zeer bruikbaar geheel.

Het werk is uitstekend gedrukt op prima-papier en netjes ingebonden. V.

E. O. von LIPPMANN — **Entstehung und Ausbreitung der Alchemie. Dritter Band.** — 1954. Verlag Chemie GmbH. - Weinheim/Bergstr. — 166 blz. — Pr. ing. 14 DM.

Ook deze derde Band is een posthume aanvulling van twee delen, die reeds onder dezelfde titel verschenen zijn en weer hebben wij dit werk te danken aan Dr med. Rich. v. Lippmann, die het piëteitsvol heeft uitgegeven.

De tweede band bevatte een alfabetische opvolging van slagwoorden uit de geschiedenis der alchemie, waaraan afzonderlijke, doorgaans korte artikels gewijd waren. Deze derde aanvullende band, die het tot in 1939 verschenen wetenschappelijk materiaal bewerkt is eveneens dusdanig opgevat. Toch is het, zoals de uitgever mede-